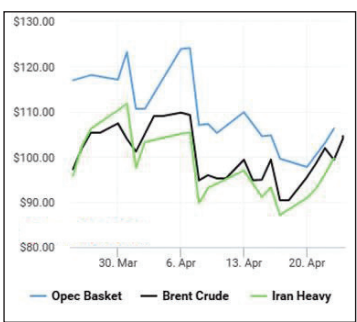

قیمت نفت کماکان صعودی ماند

قیمت نفت در معاملات روز جمعه بازار جهانی افزایش یافت؛ زیرا تجاوز امریکایی صهیونی به ایران، همچنان عبور از تنگه هرمز را محدود نگه داشته و نگرانی‌های انرژی را تشدید می‌کند. به گزارش ایسنا، قیمت نفت برنت در معاملات روز جمعه با ۰۶۳ درصد افزایش، به ۱۰۵ دلار و ۱۳ سنت در هر بشکه رسید، در حالی که معاملات آتی نفت وست تگزاس اینترمیت امریکا با ۰۲۲ درصد افزایش، به ۹۶ دلار و ۱۷ سنت در هر بشکه رسید. بانک کامنولث استرالیا در یادداشتی که روز جمعه منتشر شد، نوشت: هر چه تنگه مدت بیشتری بسته بماند، هزینه‌های اقتصادی بیشتر می‌شود. قبل از جنگ تحمیلی علیه ایران، روزانه حدود ۲۰ میلیون بشکه نفت و فرآورده‌های نفتی از طریق این آبراه ترانزیت می‌شد. بر اساس گزارش شبکه سی ان بی سی، فاتح بیroll، رییس آژانس بین‌المللی انرژی، روز پنجشنبه گفت: «ما با بزرگ‌ترین تهدید امنیت انرژی در تاریخ روبرو هستیم. ماهه آورز،ما ۱۳ میلیون بشکه در روز نفت از دست داده‌ایم و اختلالات عمده‌ای در کالاهای حیاتی وجود دارد.» بیroll پیش از این هشدار داده بود که جنگ علیه ایران و بسته شدن مدام تنگه هرمز به‌بزرگ‌ترین بحران انرژی که تاکنون با آن مواجه بوده‌ایم، منجر خواهد شد و از دولت‌ها خواسته بود تا با منابع انرژی جایگزین، تاباوری خود را تقویت کنند.

خبر

توقیف نفتکش‌ها، عامل رشد قیمت نفت و نگرانی بازار انرژی

توقیف نفتکش‌ها به‌خصوص در خلیج فارس و دریای عمان، عامل جدید نگرانی بازار انرژی و رشد قیمت نفت است. به گزارش خبرنگار اقتصادی خبرگزاری تسنیم، نته‌ها جنگ تحمیلی امریکا و اسرائیل علیه ایران و آثار آن هم عاملی بزرگ برای عدم ثبات پایدار و تأمین انرژی جهان در کوتاه‌مدت و میان‌مدت تبدیل شده و حتی بیین آن می‌رود که آثار آن در بلندمدت هم بر اقتصاد و تأمین انرژی پایدار جهان اثر گذار باشد؛ پارامترهای حاشیه‌ای این تجاوز و جنگ فروری آشکار امریکا و اسرائیل، به عوامل جدید تأثیر گذار بر بازار انرژی تبدیل شده‌اند.

در روزهای اخیر، توقف مذاکرات صلح میان ایران و امریکا و تداوم محدودیت‌ها بر تجارت از طریق تنگه هرمز، عامل ترین عامل بازگشت قیمت نفت به ۱۰۰ دلار و رشد بیش از ۳ دلار آن در صبح روز جاری بوده است. رویترز امروز در گزارشی در این خصوص نوشت: «بهای معاملات آتی نفت برنت تا ساعت ۱۰:۳۱ به وقت گرینویچ با افزایش ۱،۴ درصدی (معادل ۱،۴۷ دلار) به ۱۰۳،۳۸ دلار، در هر بشکه رسید. این در حالی است که روز چهارشنبه برای نخستین بار در بیش از دو هفته گذشته، قیمت آن بالای ۱۰۰ دلار بسته شده بود. همچنین نفت خام وست تگزاس اینترمیت با افزایش ۱،۵ درصدی (۱،۴۰ دلار) به ۹۴،۳۶ دلار رسید. در ادامه این گزارش بر اینکه این رشد در پی متوقف شدن مذاکرات صلح میان ایران و ایالات متحده و تداوم محدودیت‌ها بر تجارت از طریق تنگه هرمز رخ داده، تأکید شده؛ همچنین بیان نه شیلدروپ، مدیرکلر بانک SEB گفت: «بازار ممکن است در آستانه تغییر دیدگاه از «توافق نزدیک است» به «این روند ممکن است بسیار طولانی تر شود» باشد؛ اگر انتظار بازگشایی در اوایل ماه مه از بین برود، احتمال قیمت‌ها – چه در نفت خام و چه در فرآورده‌ها- افزایش بیشتری را تجربه خواهند کرد.» تنگه هرمز، به‌عنوان یک شاهراه انرژی در جهان که پیش از آغاز جنگ تحمیلی امریکا و اسرائیل علیه ایران، ۲۰ درصد نفت جهان را از خود عبوری می‌داد، امروز هم از سوی ایران و دوجا محدودیت در اعمال کنترل حاکمیت است و هم عامل بازگشایی انرژی دریایی و محدودیت‌های ناشی از محاصره دریایی مواجه است؛ در واقع توقیف نفتکش‌ها، به‌خصوص در خلیج فارس و دریای عمان، به عامل جدید نگرانی بازار انرژی و رشد قیمت نفت تبدیل شده است. وزارت جنگ امریکا در اطلاعیه‌ای مدعی شد که نیروهای این کشور روز گذشته در اقیانوس هند یک کشتی تحریم شده که در حال حمل نفت از ایران بود را توقیف کردند. طبق ادعای وزارت جنگ امریکا این کشتی Majestic X نام دارد. پیش تر نیز دولت تروروش امریکا در اقدام دزدی آشکار به یک کشتی کشتیران ایرانی به نام توسکا که از چین عازم ایران بود، در خلیج عمان حمله کردند. از سوی دیگر، حاجی بابایی، نایب‌رییس مجلس شورای اسلامی ایران نیز در اظهاراتی با بیان اینکه این تنگه (تنگه هرمز) متعلق به ملت ایران است و هیچ‌کس اجازه ندارد در برآه آن با دیگران گفت‌وگو کند، گفت: «تاکنون دو کشتی متخلف را توقیف کرده‌ایم و در صورت لزوم این تعداد افزایش خواهد یافت؛ اگر امریکا به روند خود ادامه دهد از تنگه هرمز هیچ کشتی‌ای عبور نخواهد کرد.» توقیف نفتکش‌ها، به کالاهای نفتی عرضه جهانی، افزایش ریسک حمل و نقل به تبع آن رشد هزینه بیمه و کرایه حمل، و نااطمینانی شدید از پایداری تأمین انرژی به دلیل عدم اطمینان از رسیدن به مقصد، منجر خواهد شد و همین عوامل، بر رشد قیمت نفت اثر گذاشته‌است.

نفت و انرژی

روایت «تعادل» از کاهش ۵،۱۴ میلیون بشکه‌ای تولید نفت کشورهای حاشیه خلیج فارس

شوگ نفتی از هرمز تا وال استریت

کلناز بر نوبی مهر |

وقتی خبر می‌رسد که تولید نفت کشورهای عربی حاشیه خلیج فارس در بحیوحه جنگ ایران، ۱۴،۵ میلیون بشکه در روز کاهش پیدا کرده، باید فهمید با یک نوسان معمولی در بازار انرژی روبرو نیستیم؛ این یک «زلزله ساختاری» در شریان اصلی اقتصاد جهان است. آن هم در مناطقی که سال‌هاست لقب قلب تپنده بازار نفت را یدک می‌کنند. بر اساس گزارش بلومبرگ، تولید نفت منطقه نسبت به دوران پیش از جنگ حدود ۵۷ درصد کاهش یافته است؛ عددی که به‌خوبی نشان می‌دهد داستان فقط یک اختلال موقت در خطوط تولید یا صادرات نیست، بلکه نظم سنتی عرضه نفت از خلیج فارس به‌طور جدی به چالش کشیده شده است. در مرکز این تحول، تنگه هرمز قرار دارد؛ گلوگاهی که سال‌ها در گزارش‌های تحلیلی به عنوان «آسیب‌پذیرترین نقطه زنجیره تأمین انرژی جهان» توصیف می‌شد و حالا این سناریوی پرخطر، نه روی کاغذ که در واقعیت در حال تجربه شدن است.

کاهش ۱۴،۵ میلیون بشکه‌ای تولید روزانه، وقتی در کنار عدد ۵۷ درصد افت تولید منطقه قرار می‌گیرد، معنای روشنی دارد: ظرفیت واقعی عرضه نفت خلیج فارس فعلا در سطحی بسیار پایین‌تر از وضعیت عادی قفل شده است. این کاهش فقط ناشی از بمباران یا تخریب تأسیسات نیست؛ بخش مهمی از آن به ریسک عبور از تنگه هرمز، محدودیت بیمه، ناامنی کشتیرانی و تصمیم‌های سیاسی تولیدکنندگان بازمی‌گردد. در واقع، بخشی از این «کاهش تولید» در عمل کاهش «صادرات قابل عرضه» است. وقتی مسیر اصلی حمل نفت با محدودیت و مجوز عبور کنترل می‌شود، تولیدکننده دو راه دارد: یا تولید را در سطح بالا حفظ کرده و ریسک انبارش و مازاد ذخیره را بپذیرد، یا عملاً تولید را با سطح صادرات واقعی هماهنگ کند. آنچه اکنون می‌بینیم ترکیبی از هر دو است؛ اما از زاویه‌ی نفت جهانی، نفت، نتیجه یکسان است: حجم واقعی نفت قابل دسترس برای بازار کاهش یافته و این یعنی فشار صعودی بر قیمت‌ها. تنگه هرمز سال‌ها موضوع تحلیل، رزمایش، سناریوسازی و تهدیدات متقابل بوده است؛ اما برای نخستین بار، بسته شدن آن برای عبور و آزاد رفتنکشتی‌های شکل رسمی اعلام و به رزمیه مبتنی بر «مجاز عبور» از سوی ایران تبدیل شده است. این تغییر، دو پیام روشن دارد:

۱. امنیت انرژی جهان دیگر یک‌طرفه مدیریت نمی‌شود. تا پیش از این، قدرت‌های فرامنطقه‌ای عمدتاً خود را تعیین‌کننده امنیت مسیرهای صادرات انرژی می‌دانستند. اکنون ایران با ابزار حقوقی و میدانی، نقش مستقیم در تعیین ریتم عبور نفتکش‌ها ایفا می‌کند.

۲. ریسک ژئوپلیتیک از حاشیه به متن بازار برگشته است. در سال‌های اخیر، پیشرفت فناوری، افزایش تولید شیل در امریکا و تنوع نسبی منابع عرضه، بخشی از ریسک ژئوپلیتیک را در قیمت‌ها تعدیل کرده بود. اکنون با فعال شدن کامل «ریسک هرمز»، کره دیواره یادآور دهه‌هایی شده که یک تنش در خلیج فارس می‌توانست همه منحنی‌های عرضه و قیمت را جابه‌جا کند. در میانه این تحولات، نکته‌ای که شاید برای

برای مقابله با شوک انرژی

تقاضا برای سیستم‌های خورشیدی پشت بامی در سراسر اروپا از زمان آغاز جنگ تحمیلی علیه ایران افزایش یافته است و خانواده‌های ایرانی محافظت از خود در برابر افزایش قیمت برق ناشی از بدترین اختلال جهانی انرژی در تاریخ، به این منبع تأمین نیرو هجوم آورده‌اند. بر اساس آژانس انرژی بین‌المللی، قیمت نفت، گاز و برقی را در اروپا به شدت افزایش داده و به شرکت‌ها و خانوارها آسیب رسانده و تلاش‌های برای یافتن جایگزین‌های ارزان‌تر و کاهش مواجهه با بازارهای انرژی بی‌ثبات را تسریع کرده است. بر اساس مصاحبه رویترز با بیش از شش عمده‌فروش تجهیزات انرژی و شرکت‌های برق تجدیدپذیر در آلمان، بریتانیا و هلند، تقاضای برخی از فعالان این صنعت از اواخر فوریه که این کشورها برای افزایش عرضه، بیش از دو برابر شده است. این فناوری هر حدود یک سوم از کل ظرفیت برق اروپا را تشکیل می‌دهد، اما سرعت نصب‌های جدید در سال گذشته برای اولین بار در نزدیک به یک دهه کاهش یافت. طرفداران این صنعت معتقدند که اروپا هنوز باید

کاهش شدید پالایش و تولید سوخت در آسیا

تحلیلگران و منابع پالایشگاهی گفتند که با کاهش واردات نفت خام به آسیا به پایین‌ترین حد خود ۱۰ سال گذشته و مجبور شدن پالایشگاه‌ها به پالایش خالص سوخت سبک‌تر به دلیل جنگ تحمیلی علیه ایران، تولید دیزل و سوخت جت حداقل یک میلیون بشکه در روز کاهش خواهد یافت. به گزارش ایسنا، آسیا که ۳۷ درصد از تولید پالایش جهانی را تشکیل می‌دهد و معمولاً دو سوم نفت خام خود را از خاورمیانه تأمین می‌کند، بیشترین آسیب را از بسته شدن تنگه هرمز دیده است، به‌طوری که کاهش فعالیت پالایشگاه‌های منطقه، عرضه محدود سوخت را تشدید کرده و قیمت‌ها را بالا نگه داشته است. داده‌های موقت شرکت کپلر نشان می‌دهد که واردات نفت خام به آسیا در ماه آوریل، با وجود

بسیاری غافلگیرکننده باشد، ادامه فروش «قابل توجه» نفت ایران در بازار جهانی است؛ آن هم در شرایطی که از یکسو تنگه هرمز تحت کنترل سخت‌گیرانه ایران است و از سوی دیگر امریکا تلاش کرده محاصره دریایی را تشدید کند. اینکه ایران در چنین فضایی توانسته نفت خود را به خریداران برساند، چند معنادار د: شبکه فروش نفت ایران نسبت به دوره‌های گذشته پیچیده‌تر، منعطف‌تر و چندلایه‌تر شده است. بازار جهانی در عمل، به نفت ایران نیاز دارد و بخشی از خریداران حاضر در ریسک‌های حقوقی و سیاسی راه امیدتخفیف و امنیت نسبی عرضه، بپذیرند.

ابزار محاصره در دنیایی که ابزارهای مالی، کشتیرانی و واسطه‌گری به شدت چندوجهی شده، به مراتب کم‌اثر تر از دهه‌های گذشته است. این وضعیت پیام مهمی برای واشنگتن و پایتخت‌های غربی دارد: فشار حداکثری در شرایطی که خود سیستم جهانی به ثبات عرضه از خلیج فارس وابسته است، به نقطه بازنده نزولی رسیده و بیش از آنکه نتایج آبربردی بلندمدت داشته باشد، شوک‌های مقطعی و پرهزینه ایجاد می‌کند.

بازار نفت در طول تاریخ، همواره بخشی از قیمت راه عنوان «پریمیوم ریسک» در نظر گرفته است؛ مقداری اضافه بر مبنای ریسک‌های ژئوپلیتیک، جنگ، تحریم ناامنی و… اکنون با کاهش بیش از نیمی از تولید منطقه، پریمیوم هرمز دوباره در حال برآورد و اضافه شدن به قیمت‌هاست. کاهش تولید ۵۷ درصدی در منطقه‌ای که سهم بالایی از صادرات نفت جهان را اختیار دارد، چند پیام برای بازار دارد:

■ معامله‌گران آتی در بورس‌های نفت، ناچارند سناریوهای تداوم یا تشدید اختلال را در قیمت‌ها لحاظ

شنبه ۵ اردیبهشت ۱۴۰۵ | ۱۴ ذی‌القعدة ۱۴۴۷ | سال دوازدهم | شماره ۱۳۳۰ | Sat, Apr 25, 2026

افزایش ظرفیت تولید در مناطق دیگر.

■ **ضرورت بازتعریف رژیم حقوقی و امنیتی تنگه‌ها و گذرگاه‌های استراتژیک** را جدی‌تر مطرح می‌کنند، چه در قالب مذاکرات منطقه‌ای، چه در قالب سازوکارهای بین‌المللی.

■ **مفهوم امنیت انرژی** را از چارچوب سنتنی «عرضه پایدار» به سطحی فراتر یعنی «تاب‌آوری در برابر شوک‌ها» تقا خواهد داد؛ تاب‌آوری‌ای که شامل تنوع، تجدیدپذیر-جداییب نسبی بیشتری پندامی‌ کند. روی دیگر ماجرا این است که این برمیوم، اگر طولانی شود، در نهایت به مصرف‌کننده نهایی منتقل خواهد شد؛ از قیمت سوخت هوابما تا بنزین و هزینه حمل‌ونقل کالا. یعنی بحران هرمز، فقط روی تابلوی قیمت تأسیسات مستقیم در حسه هزینه خانوارها و ترانزله شرکت‌ها هم اثر می‌گذارد.

تحلیلگران معتقدند بازگشت به سطح تولید گذشته «چندین ماه» زمان خواهد برد. این زمان فقط برای تعمیر تأسیسات آسیب‌دیده صرف نمی‌شود، بلکه بخشی مهمی از آن به بازسازی اعتماد، احیای زنجیره تأمین، بازگشت بیمه‌گران، شرکت‌های کشتیرانی و بازیگران مالی به منطقه مربوط است. کنترل تنگه هرمز در این بحران، بار دیگر آن را از یک نقطه ژئوگرافیک به یک «اهرم ژئوپلیتیک» تبدیل کرده است. در منطبق بازی قدرت، هر اهرم فشار بالقوه‌ای اگر در دست مدیریت شود، به ابزار مذاکره و چانه‌زنی تبدیل خواهد شد. پیامدهای کاهش ۱۴،۵ میلیون بشکه‌ای تولید خلیج فارس، فقط در جدول‌های آماری باقی نمی‌ماند. جهان بعد از عبور از این دوره، به احتمال زیاد:

■ فشار برای گذشتن از عصر وابستگی مطلق به خلیج فارس را افزایش خواهد داد؛ از انرژی‌های نو گرفته تا تولیدکنندگان معتقدند بازگشت به سطح تولید پیشین، زمان‌بر خواهد بود و حتی بعد از آن هم به‌دست بازار به‌طور کامل به منطبق قبل از بحران بازگردد. از اینجا‌جبه بعد، هر اتاق فکر انرژی، هر میز تحلیل در وال استریت و هر جلسه راهبردی در روزرتخانه‌های نفت و خارجه جهان، ناچار است یک واقعیت را بپذیرد: خلیج فارس با هر بشکه‌ای که کمتر تولید یا صادر کند، جهان نه‌فقط با نفت گران‌تر، بلکه با «ریسک ساختاری‌تر» مواجه می‌شود. در چنین شرایطی، هر سناریویی برای آینده بازار انرژی بدون درک دقیق از نقش تنگه هرمز، راهبردی ایران و قابلیت‌های واقعی کنترل و عبور از بحران، تحلیلی ناقص خواهد بود. این بحران، اگر چه شدید و پرهزینه است، اما یک پیام روشن برای همه بازیگران دارد: عصر نادیده گرفتن متغیر ژئوپلیتیک، در بازار نفت تمام شده است.

تقاضا برای انرژی خورشیدی پشت بامی در اروپا احیا شد

۲۰۲۶. آن را از رشد می‌داند. شرکت انپال (Enpal) آلمان نیز روند مشابهی را مشاهده می‌کند. این شرکت انرژی اعلام کرد که سفارشات در ماه مارس نسبت به مارس سال گذشته، ۳۰ درصد افزایش یافته و به ۱۳۰ میلیون یورو رسیده است. در حالی که در آوریل با افزایش ۳۳ درصدی به حدود ۱۲۰ میلیون یورو، به تغییرات آتی در قانون انرژی‌های تجدیدپذیر آلمان به عنوان محرک دیگری برای تقاضا برای نصب سیستم‌های خورشیدی پشت بامی اشاره می‌کند که معمولاً برای یک خانه متوسط بین ۱۰ هزار تا ۲۰ هزار یورو هزینه دارد. بر اساس گزارش رویترز، اِد جانورین، رییس بخش انرژی خورشیدی و گرمایشی شرکت بریتانیایی OVO Energy، با بیان اینکه فروش ماه آوریل در این بخش تقریباً ۱۰ برابر سال قبل بوده است، گفت: ما افزایش تقاضا را به عنوان یک تغییر ساختاری می‌بینیم که رویدادهای ژئوپلیتیکی فعلی آن را تسریع می‌کنند، نه اینکه آن را ایجاد کنند. او افزود که فروش آوریل در این بخش تقریباً ۱۰ برابر بیشتر از سال قبل بوده است.

ثبات نرخ ارز نشانه چیست؟

آسیایی، به کاهش تولید فرآورده‌هایی شامل دیزل و سوخت جت منجر شده است. پراکاش از شرکت ریسندار انرژی گفت: کاهش یک تا ۲ درصدی بازده در سراسر سیستم پالایش تقریباً ۳۰ میلیون بشکه در روز آسیای می‌تواند به‌از دست رفتن حدود ۲۵۰ تا ۵۰۰ هزار بشکه در روز عرضه دیزل و جت منجر شود که همراه با محدودیت‌های صادرات توسط برخی دولت‌ها و کاهش فعالیت پالایشگاه‌های می‌تواند در کوتاه‌مدت، در مجموع یک میلیون بشکه در روز از عرضه دیزل و سوخت جت بکاهد.

بر اساس گزارش رویترز، سهامیت ریتولیا، مدیر مدل‌سازی و پالایش کپلر، کل کاهش عرضه فرآورده‌های میان‌قطعی در ماه آوریل ۱۸۱ تا ۱۲ میلیون بشکه در روز تخمین زد که بیشتر آن دیزل است.

رویداد

وضعیت کدام سدها همچنان قرمز است؟

برخی سدها از جمله سدهای استان‌های تهران، مرکزی، خراسان رضوی، قم، اصفهان و زنجان همچنان شرایط خوبی به لحاظ ذخیره آبی ندارند و تأمین آب شرب در شهرهایی مانند تهران، کرج، مشهد، اراک، قم، اصفهان و یزد با محدودیت‌هایی همراه است. به گزارش ایلنا، بررسی وضعیت سدهای کشور حاکی از آن است که تا ۳۱ فروردین سال آبی ۱۴۰۵-۱۴۰۴، کل ورودی آب به سدها ۲۸ میلیلیارد و ۲۲۰ میلیون متر مکعب بوده که نسبت به رقم ۱۸ میلییارد و ۴۵ میلیون متر مکعب سال گذشته ۵۳ درصد افزایش و نسبت به میزان ورودی متوسط ۱۰ ساله یک درصد کاهش داشته است. حجم آب موجود در مخازن سدها به ۳۰ میلیارد و ۶۲۰ میلیون متر مکعب رسیده که نسبت به مدت مشابه پار سال ۱۴ درصد بیشتر اما نسبت به متوسط ۱۰ ساله یک درصد کمتر است. رص وضعیت سدهای مهم تأمین‌کننده آب شرب و کشاورزی حاکی از آن است که علیرغم بارندگی مناسب در بسیاری نقاط کشور؛ برخی سدها از جمله سدهای استان‌های تهران، مرکزی، خراسان رضوی، قم، اصفهان و زنجان همچنان شرایط خوبی به لحاظ ذخیره آبی ندارند و تأمین آب شرب در شهرهایی مانند تهران، کرج، مشهد، اراک، قم، اصفهان و یزد با محدودیت‌هایی همراه است. بررسی وضعیت سدهای تأمین‌کننده آب شرب و کشاورزی تهران و البرز تا ۳۱ بهار این است که سد امیرکبیر تا این تاریخ با ۵۸ میلیون متر مکعب موجودی و ۳۲ درصد پرشدگی ۷ درصد بیشتر از مدت مشابه سال آبی گذشته و ۵۱ درصد کمتر از متوسط ۱۰ ساله آب دارد. سد دلار در سانهان شرق با ۲۱ میلیون متر مکعب موجودی با ۹۸ درصد حجم خالی و شرایط پرشدگی ۵۷ درصد نسبت به پار سال و منفی ۷۷ درصد نسبت به متوسط ۱۰ ساله مواجه است. سد طالق‌نیز با ۲۶ درصد پرشدگی ۵۳ درصد نسبت به پار سال و ۶۷ درصد نسبت به متوسط ۱۰ ساله ذخیره آبی کمتری دارد. لتیان- ماملو هم با ۷۷ میلیون متر مکعب موجودی در شرایط مثبت ۶ درصد نسبت به سال آبی گذشته و منفی ۵۷ درصد نسبت به متوسط ۱۰ ساله به سر می‌برد. مطالعه وضعیت بارش در سال جاری نشان می‌دهد ارتفاع برش‌های جوی از اول مهر تا ۳۰ فروردین معادل ۲۱۱،۲ میلیمتر است این مقدار بارندگی در دوره‌های مشابه در مدت ۲۰۷،۰ میلیمتر و در دوره مشابه سال آبی گذشته ۱۳۲،۹ میلیمتر است.

ادامه از صفحه اول

اقتصاد در لبه پرتگاه

کوچک‌جامعه‌را مشاهده کرد که قبل تر با شرایط خاص اقتصادیست و پنجمین هم می‌گردد. بنا بر مذاکرات اخیر چندین شوک بزرگ متفاوتی را متحمل شدند که هرچند این اتفاقات باعث شد حتی بسیاری از این شرکت‌ها حتی دیگر وجود نداشته باشند، اما منجر به بینشی متفاوت شد که در صورتی که آنها مجدد با چنین متفاوت شرایط خاص تری مواجه شوند برخی از آنها پیش از وقوع مجدد تصمیماتی را اتخاذ کنند که منجر به باقی ماندن همچنان آنها در اقتصاد شود یا حتی فشرده‌اشان آثار رو به صفر شدن قدم بردارد که البته انتظار بالا و صد درصدی انتظاری غیرعقلانه حداقل در کوتاه‌مدت است و همچنین هر چند سیاستگذاران کشور با شرایط خاصی روبرو شدند و در برخی بخش‌ها قوی و برخی ضعیف ظاهر شدند با چنین آزمون و خطایی بتوانند تا حدودی باعث کاهش مضرات اتفاقات شوند یا حتی در صورت ادامه‌دار بودن شرایط حاضر و حتی بدتر شدن آن در برخی بخش‌ها بهبود پیدا کنند. حتی برای جزئی‌نگاه‌تر کردن به بخشی از آثار در حال حاضر یا توجه به برخی گفته‌ها که علت عدم افزایش بسیاری از بخش‌های دولتی و خصوصی شرایط و اتفاقات خاص اخیر هنوز به‌صورت شفاف قابل لمس و مشاهده نیست و عملاً بعدها خود به‌صورت مکتوب قابل رویت و اندازه‌گیری خواهد بود تا عملاً بتوان بخش کوچکی از این آثار را مطالعه کرد. در پایان هم هر چند بخشی از صحبت‌های برای برخی معقولانه و برخی غیرمعقولانه و حتی برای برخی بسیار منفی‌اندیش و برخی مثبت‌اندیش فرض شود باید گفت شرایط حال حاضر را چه قبول کرده باشیم یا نکرده باشیم، واقعیت اتفاقات است که هر کس به‌نوبه خود در این اقتصاد می‌تواند منجر به بهبود شرایط یا افت آن شود که عملاً انتظاری که می‌رود، این است که حداقل سیاستگذاران اقتصادی و تصمیم‌گیران آن و همچنین فعالانی که هر کدام هنوز هم در بخش اقتصاد سهمی دارند باید به‌نوبه خود سهمی در گذران از شرایط و بهبود آن ایفا کنند.

ثبات نرخ ارز نشانه چیست؟

به همین دلیل، ارزیابی وضعیت فعلی بازار از نیازمند دقت بیشتری است. نباید صرفاً با نگاه به آرام شدن نسبی قیمت‌ها نتیجه گرفت که مساله حل شده است. گاهی بازار آرام می‌شود چون دیگر آنقدر قیمت نیست که نوسان نشان دهد. کاهش قیمت‌ها کمتر تکان می‌دهد، چون تقاضا سرکوب شده یا عرضه با مانع روبرو است و گاهی ثبات، نه‌محصول موفقیت‌بلکه محصول اختلال است. در نهایت آنچه پیداست، این است که بازار از راهرو بی‌اشی از هر چیز نایم‌بازگشت به شفافیت، جریان عادی معاملات و سیاستگذارانی قابل اتکاست تا زمانی که این شرایط فراهم نشود، هر نوع آرامش قیمتی باید با تردید دیده شود. ثباتی که پشتوانه‌اش اختلال باشد، دوام نمی‌آورد اما سیاستی که بر مبنای تعادل واقعی و سازوکارهای روشن بنا شود، می‌تواند بازار را از وضعیت شکننده کنونی به سمت آرامش پایدار هدایت کند.